

DIURNALU GLUMETIU SOCIAL- POLITICO-TOCU.

Diurnalul acesta este în totă *Marii Seră*; dar prenumeratiile se primesc în totă dilele. *Pretiul* pentru Austro-Ungaria: pre unu anu e 6 fl., pre I semestrul 3 fl., — pentru România și Tierile latine și strene: pre unu anu 8 fl. (20 franci — le noi), pre I semestrul 4 fl. (10 fr.—l. n.) Unu număr singular costă 12 cr. v.a.

Totă siedinile și assemnatimile sunt a se trimite la Redacția dijurnalului în Gherla (Szamosujvár.) În dijurnalele de schimb precum și totă serierile de a căror aparență ar fi a se face mențiune în acestu dijurnal sunt a se trimite la Proprietarulu dijonalului M. B. Stanescu în Arad.

Insertiunile se primesc cu 7 cr. de linie și 30 cr. tașe timbrale. La repetări mai dese a unor și acelorași insertiuni se acordă reducere însemnată în pretinu de inserare.

Collectantii de insertiuni se împărtăiesc în % cuvenit.

Abonamentele sunt a se face prin asemnatimi postale: La REDACȚIUNEA DIJURNALULUI în Gherla Szamosujvár. Cei de gente barbara și din tierra străină se vor adresa: în Siberia la Tiarulu, în China la Chin-ching-ching-ho, în Persia la Siaculu, în Isra și în celelalte parti ale lumii la prefectula Bucovina. *Pretiul* de abonamente se primesc în totu soiul de bani — numai în bani ideali nu.

Cocón'a Chirit'a in cestiunea israelita.

Nóua, nouă intemplare.
Nou pecatu ér' ne-a cadiatu,
Cu politic'a cea mare
Astădi capulu mi-am umplutu
Cu cuiute de diuare
Nóptea nu mai dormu de locu,
Si Bârzoiu plinu de mirare
Me intréba d'am vr'unu foecu.

Ba că se dtei, frate dragă,
am auditu si am cestitu că jidanii voru capetă drepturile politice că consociulu meu. . . . Ei bine, spunu dreptu, am voiajatu priu multe tieri si mări, am fostu la Paris, la Vien'a, la Bâlgardu, m'am preamblatu si cu carulu de focu si cu vramporulu dat' nu mi s'a intemplatu *monsier*, se vedu pâna acum in neci o tiéra din lume jidani d'estia cum suntu in tiéra la noi. Ptsu! Inchină-te Chiritio! Dá bine, descepti suntu ómenii aceia, cu ochi si cu sprâncene

suntu, care voru se dea drepturi la ast'elia de lighioi. Atunci déca e asiă te pomenesci că mâne-poimâne se va cere prin camera drepturi si la piste'a mea, si la eâne si mai scu eu la cine le-o trasni in gându. Me roga ascultati cum am vedutu in *vui-julu* meu Ovrei si cum i-i vedu aci:

La Paris vedu Ovreiu
Spilcuitu că unu amantu
Că n'avea deosebire
De unu Jane elegantu,
Ér' in tiéra-ne româna
I-lu vedu vai! cu unu altu chipu.
Cu perciuni, barba 'neurcata,
Că me face chiar' se tipu,
In Evrop'a totu ovreiu
Are altu glasu si altu grai,
Si aci cându i-ti vorbesce
Te face ea se fuci vai!

Ei bine, boerii nu sciu ce se dicu, nu sciu ce se facu că me svârcolisescu nöptea si diu'a, de cându am auditu că unii s'au hetarită se-i tréca in rândul nostru si se-i facă a se duce la votu alaturi cu consorțialu meu. Bârzoiu 'mi dice mereu: Chiritio, nu te ocupă asiă multu cu politic'a, că nu vedi cum ai slabitu, te-ai ingalbinită că dăvleaculu și n'asi vrea se mori in anulu acesta căci recolt'a câmpului n'a fostu tocmai buna si nu te potu ingropă in tota cinstea. Asiă, boeri, nu trebuie se rideti de ast'a, că asiă e. Câte dăoue ceasuri pe dă combatu pe Bârzoiu care vre se sustine că trebuie a dă drepturi ovreilor, pentru că asiă cere Evrop'a! . . . Audi Evrop'a! . . . Dă cene o fi Evrop'a că se via se-mi poruncésca mie in cas'a mea? Audi vorba de pașcăta. Sciu eu de ce vorbesce elu ast'elia: pentru că este alesu de aceia, cari au făgăduitu drepturi. Cătu despre mine, eu nu dau, si nu voia dă neci unu dreptu ovreilor. . . . Ceee? Ovreiulu care 'mai diceă *sirutu man'a chichințiu* se ajunga a me dă afara din casa? Ferseca D-dieu ast'a nu o va ajunge. Eu i-am spusu lui Bârzoiu că déca va votă pentru ovrei eu ii ceru divortiulu si se scie bine că nu me mai amorisezu cu nimene, preferu se remâi feta . . . ast'a, veduva totă viță.

Acum se-mi dăti voie se ve spunu si pavintele mele pentru care sunt contr'a ovreilor: N'ami gasită neci unu ovrei aci care se pôta fi placutu si frumosu.

Emagineazătă că unul odată a vruta se me sarufe si eu i-am disu: Fugi, fugi, că mirosi a usturoia. „Ei! boeri, Evrop'a afa, nu sefa acost'a si me prindu că déca se va sarută vre-odata cu vre-unul dia ei nu-i va mai sustine. — Am aflatu că ovreii au intre ei o Alianță. Eu nu intielegu ast'a. Sciu că *alianța* se face pentru resboiu, spre pilda cându s'au resboiu Turcii cu Rusii la 53, — ah! atunci erâm maritata numai de doue-dieci de ani, — se facu alianța. Se vede că si acum aceste lighioe voru a face resboiu contr'a muscelor, căci se se bata cu ómenii mai n'asiu credere. Ei sunt din fire fricosi;

Jidovula e frigurosu.
Rosu.

Si nevolnici si fricosi
Osu.

Dice nu scio, n'äm vedutu.

Am auditu că mulți pretindu a dice că sunt Români fiindu-că se numește: *Altar, Sloim Itzig*, Burah și nu seiu cum. Apoi bine, eu neci la purcei n'asuu dă acestu nume. — Ah! *alabouior*, se-si schimbe numele, se-i dica Costica, Nicu, Mirica, se-si taie perciunii, se-si peptene barb'a, se-si curetie hainele de noroiu, se-si lapede halatulu si caciul'a-tichia din capu, se mai lase usturoiulu, se invetie românesce, se nu mai asculte pe draculu care 'i dice se fure, si atunci . . . si atunci nu numai că tota tiéra va voi se le deă drepturi, dar' le voiu dă si eu. . . Da, boeri, eu credu că pentru unu omu *sansibilu* pretiuesce fôrte multu drepturile ce i le dă o femeia. Aceste sunt paraponele ce aveam de disu despre ovrei si se nu dă dracu a se intemplă in alt'feliu că eu un'a dupa-cum am declarat'o, asiu fi in stare se saru in capulu lui Bârzoiu si se-i rupu atâtea fire de Peru căti jidovi sunt la noi in tiéra si căti se prăsescu pe lume:

Jidovulu la noi in tiéra
Se prăsesce ne'ncetatu,
Si elu o s'ajunga chiara
Se ne dă pe noi afara;
Apoi nu-i de ingrijiatu?

Mosii chiar' de prin Moldov'a
Ei acum le-au câscigatu
Dela Herti'a la Orsiov'a
Vai! i-a preseratu Jahov'a,
Apoi nu-i de ingrijiatu?

Cătu despre mine un'a sum fôrte ingrijata, dar' pentru boeri ce au bine-voitu se me asculte si care sum sigura că 'mi voru dă mandatulu de deputație cându gazet'a „*Femira Romana*“, va reusit că se introduca femeile in camera . . . in odaia . . . mi iau inim'a in dinti, si ii tragu dantialu meu celu vechiu si iubitu:

„Ai Chiritio 'n jocu“ etc.

FERICIREA INSURATULUI.

— Satira. —

Acum am să eu borésa
De nime 'n lume nu-mi pasa,
Ba de dens'a, dieu, 'mi pasa,
Că-i cocheta, dragostosa,
Culta, avuta si frumosă.

I.

Sânt'a Scriptura-asié dice: „Doi cu doi se ve uniti
Că nesipulu si că érb'a némulu se vi-lu inmultiti.“
Astă lege-atâtu de săntă de pruncutiu o-am invetiatu;
Si de-atunci totu asceptasem alu mieu tempu de insuratu.

. . . Éca tempulu de junia e aicia, a sositu;
Ah! ce mare bucuria că potu merge la petitu,
Dar' ho! . . . stai . . . se fiu cu minte, nu trebe se me grabescu;
Grab-i rea si strica tréb'a să cu potu se me pripescu.

. . . Asiò dicu! se fiu cu minte, lucrul trebe rumegatu,
Trebe se aretu la lume că-su cu miute si-nvictatu,
Caci cu-atâta că-i femeia nime adi nu-i multiamitu.
Deci si eu se-mi deschidu ochii unde voiu merge 'n petitu?

Adi se cere dela fete, déca voru se se marite,
Că se fie dragalasie, frumusiele si smerite
Si nitielu déca-su cochete, ochitorie, ridetorie;
Cu atâta-su mai placute, cu-atâtu mai farmecatorie. —

Dar' cu-atâtu nu-i multiamire, dela fete se mai cere,
Déca voru se se marite că se aiba să avere, —
Caci avereia-i „*nervus rerum*“ for' avere nu-i potere,
Deci bani, galbeni mîi si sute la miresa se mai cere.

Neci cu-atâta nu-i destulu, se mai cere la miresa
Că se fia culta, s'aiba crescere buna alésa,
Pre claviruri si ghitare trebe se scie jocă,
Cu cantică asurditorie se te scie delectă!

Sc scie parlavui frantiuzesce si-anglezesce,
Unguresce, spaniolesce, policesce, germanesce,
Si in urma pote inea chiar' si rumpă chinezescce,
Numai un'a se nu scie: vorbi bine românescce.

O fetitia-asié crescuta, frumusica si avuta

In totu loculu e vestita si-are petitorii o suta.

Astă-i modă de acum'a 'n lumea astă civilisata,
Astă-i legea la petire carea trebue urmata, . . .
Astă-felin o copila mândra, draga cu-unu saeu de avere
Si cu altulu de cultura voii se-mi cerea de miniere.

Mai antâi latiescu in lume vestea că-su de insuratu,
Si se vedi că pre totu locul erăm vediatu si stimatul,
De-un balu rogămu pre-o dîna că se vină la dantiatu,
Hop! sare că o gazela căci scie că-su de-insuratu.

De mergeam in o visita său într-o societate:
Me primiā cu-asié caldura, cătu mai bine nu se pote.
Toti vorbiau numai de mine m'aretai că-su ne-insuratu,
Fetele-mi rideau cu farmecen căci sciau că-su de-insuratu!

Chiar' in teatru si 'n concerte, la petreceri, promenada,
Damele, vorbiau de mine, ma chiar' si de-alungu pe strada
M'aretai si optindu in tâna: „vedi acelui barbatu galantu
E unu june mândru, falnicu, candidat de insuratu.

De faceam caletoria si 'ntâlniam fete frumosce
Si 'ncântau de-alorū frumusetie, de-a loru talii grătisoare
Me 'mbiā ale petreice, -- ele-affându că-su de-insuratu
'Mi dă flori, buchete mândre in urma si-unu sarutatu!

La beserica 'n domineci cându rogămu pre Domnedieu
La-acestu lucru fôrte gingăsju se-mi dee-ajutoriul seu,
Fetele î-mi rideau dulce si-mi ochiāu cămădisnieriatur
Sciindu că eu sum unu june să ele-su de maritatul.

Dupa multu necasau si truda, dupa-ce m'am saturat
De-a mai face-atât' curte la fete de maritatul
Am lasatu glum'a de-o parte si-n urma m'am resolvat
Si-o copila că unu angeru, culta-avata mi-am petritu.

Dómne mare fericire 'mi credeam că mi-am gasit
Cându la-altariul cuunicii eu cu dens'a ne-am tâlnitul,
Nu sciām de me iubescu, dar' dieu neci eu de-o iubescu;
Ce grigia-am eu de iubire, cându eu me casatorescu?

Dica cene ce va dice,
Eu acum m'am insuratu!
Si cătu eram de fericie
Căci consorția mi-am aflatul:
O copila-'ncantătoria
Cătu mai mândra rapitorie,
N'ai putut se vedi neci cându
Neci in ceriu neci pre pamentu.
Apoi inca să avuta,
Culta si bine crescuta,
C-unu cuventu eu mi-am gasit
Idealulu celu doritul.

Sânt'a Scriptura-asié dice: „doi cu doi se ve 'nsociti
Că nesipulu si că érb'a némulu se vi-lu inmultiti.
Astă lege-atâtu de săntă éta-acum o-am implinitu;
Si me juru pre ceriu că 'n lume nîne nu-i mai fericitul.

(Finea va urmă.)

Desmintire.

In nrulu 81 dela 11/23 octombrie a.c. alu diuarinu
lui „*Gazet'a Transilvaniei*“ s'a publicat u o scornitura
iobagiésca, că vre-o căti va „méltságos“, din D'Eva
s'au palmuitu prin crisma s. c. l.

Suntemu impoteriti din parte competenta, a des
minti acă a scornitura, căci nu este adeverat, că acel
„domni“ s'au batutu si s'au bâlăcărăritu cocisiesce, ci **au**
facutu numai gimnastica cu „parechi“, **au**
mesurat u bastonele pe spatele unui si altui, că se védia,
déca se nimerescu cu mesurile nôue, — ér'
de palmuri nici poména, căci numai s'au **netezit u**
unii pe altii cu palmile pe fația.

Pe căndu deci aducemt la cunoscintia publica, ni luăm voia, a mai adauge si acă, că din
tota tréb'a „méltságos“ iésca numai atâta e adeveru,
că in urm'a unoru **conversatiuni scientifice**
s'au escatu dirergintie de pareri, — dar' ocole — alt'a
dă, — s'au complanat u pe **cale cavalerescă**.

Pretindemt deci, că pe renitoriu *Gazet'a Transilvaniei*, se nu publice astfelin de flécuri, ce i se tramită.

Datu in capital'a tierii lui Fedelesin roda, lun'a lunaticiloru, anul' méltságosiloru foră detorii:

Semnatu:

Dr. Supaza m. pr.

Cavaleru foră calu.

ALIANTIELE.

Cându ministrulu de finanță
N'are bani din abundanță
Face iate aliantă
Cu multime de jucută,
Si-i trănute cu firmane
Se despoie de sumane
Pre seraci și pre avuți.

Ér' ministrulu de interne,
Vrîndu se-si face curți moderne,
Mintea multă nu si-o pră cerne
Cum s'adune pără, varu,
Ci pe contă de Errariu
Léga iute aliantă
Cu cutare comisariu, --
Care ér' eu speculantia
La cutare esundare
Câșciga de-o casa mare.

Ér' ministrulu de dreptate,
Că se facă strîmbatate
La vr'o nationalitate,
Inca face aliantă
Cu spioni eu bune clôntie,
Pe-acăroru flăcuri, mintiuni
Arunca dela funetumi
Omeni harnici, invetiați
Si cu multu lueru dedati.

Si ministrulu de negoțiu
Asiu dice că-i mare hoțiu, --
Dar' pre față nu pră poti, --
Destulu că la aliantă
Si elu tiene cu constantia.

Da inca celu de resboiu
Cum are grigia de noi:
Cându ministrulu din afara
Ne bagă prin focu și para.

Cându jidanii cei cu strantia
Inca au o aliantă.
Cându anglasii și prusacii
Ungurii și austriaci,
Cându franțuzulu și muscanulu,
Romanulu și Italianulu,
Toti cu toti facu aliantă:
Se n'avemu și noi sperantia
Că de nu bine, vre-unu reu
Ne va dă dör' Domnedieu!

Tibulu.

Némtiulu și Tieganulu.

Dusesé némtialu pe tieganu la lueru.

— Jupâne, — incepù tieganulu umilitu, — 'nainte de tôte haidimu se furastuculuim, că se mărgă apoi mai bine tréb'a.

— La minye nu pásá.

„Furastuculă.“

— Jupâne, — adaugă tieganulu, lingandu-se pe buze, — haidimu se și amnediazim, ca se nu pierdemu vremea mai apoi cu amnediazulu.

— Binje moi tiganyile.

„Amnediazira.“

— Jupâne, — incepù din nou tieganulu, — haidimu se și cinamu cu o cale, că se nu trebuiescă se me mai ostenescu pe la cas'a dummitale pe séra, ca destulu de ostenită voi fi eu și asié.

— Sa bagă draculu la mată tale. Nu mi pásá: facemு dáră.

Si „cinara.“

Dupa „cina“ tieganulu smeosu se triflăt pe érba, și se gata de dormit.

— Mái more, acumă să cepemă la lueră!

— Hai jupâne, — dupa cina nici mosiulu mosiului da-dei meu halui mai batrinu n'a lucratu, — și dara — cum se potu face eu acestu pecatu. M'ar bate Ddieu!

Si nu lucră dio clu.

A avută dreptă!

Tand'a

Mand'a

T. Sefi tu me cum s'a deslegatu cistiumea judaniloru în România?

M. Bă.

T. Éea asié mei prostule, ca toti judanii cari au murită în resbelulu cu turci capeta „en bloc“ drepturi civile și politice.

M. Pricepu acum, în ceea lume! . . .

Nrulu **3223**

1879.

Apelu patrioticu.

Cu patrioticésca ingrozire am aflatu, că în cele mai multe locuri publice, de una timpă în cîce, chibritele (lemnisiiele) asediate în chibritere, suntu de colori anti-constitutionale: roză, galbenă și vîneță.

De 6ra-ce asemene chibrite (cutranite,) — pe lângă că sunt acomodate de a dă focu, la cea mai mică frecatura, — potu se escăde dispute politice, incompatibile cu ide'a de statu magiaru,

rogu deci pre toti patriotii cei buni și de calibrului meu, că de locu ce voru aflat, că asemene chibrite anti-constitutionale se mai întrebuințează și pe acuma, — numai decât, se facă aretare la oficiul meu, că se me potu folosi la momentu de tăta rigoreu legii, — pedepsindu pre cei culpabili.

D' Ec'a, Lun'a nebunitoru, în diu'a a 10, anulii 1879.

S. H. Örváthi m. p.

Fostu stipendistu romanu, de prezentu usurariu ascunsu după spatele muierii, voitoru de a cassá stéguri sancte bisericușci, patriotu din slujba și aspirantu de presiedinte de Tribunalu unde-va.

Colonarez Barcianulu m. pt.

Cavalorul de Corso, patruinul méltoisagisoru ajunsi la supa de lemn și politicu romano-magiaru.

Trénc'a

Flénc'a.

T. Ai auditu cene s'a insuratu?

Fl. Cene?

T. Doctorandulu Jescanu.

Fl. Vai! — ametiesce — Am remasă! Nu potu

Mendel Bechinigstein.

Mi schitiratu stark, vesten schelu mare prospete, chi grofele Andrasiu a fichutu bankrote dhi pi ministrelu din afora de statu, si mi freminthatu thare chu minthorar jeu, zicu zoj, che dhi ce lasi elu athetu Ehre si cinsta, leghate cu thitu grosse chischligu se minince altu chindu si tu pote minchă. Vuas? pote che nu dam driptu?

Chichone von Ondrasiu, este vomu chirigiosu, mein Gott! Elu vritu se chuprindi doi tiari chu doi compagnie dhi pi chetane, sciti Dniavoi, Posna si Hertigovina, schi dachi nu a luhatu, numai cu doi compagnie ist, che nnu au puthutu nu astha mhi rogh nhui vina lhai dhimisale.

Achum handi che-esti ministeri dhi phi dhin afora de la statu alu thiebiloru, chichone, barone von ghai malaia, schi mi mun la mhine, de eshe nu ai pusu pe chiconu Rotschied, che eshi dimilui esti Baronu, che athunci dhai dhimilui la tiara bhani mai cu pucini dobanda.

Dhai laudu, che pintru acea hai pusu pe chichone, Haimarlai, in lochulu dhimisale Ondrasiu, che shi dhimilni Haimarlaia a schipatu de la Gehangana la revolusione delu acht und firzig cha si Ondrasiu.

Ori pi schine pui, numai pe Istoczi nui pin che vei mamu nyieu mai mare dusinana au esci la nyeamu alu nostru ca shi elu.

Elu irea thare mare rheu la noi, elu vre se duci jidovele thote la tiara jidovescu palestini.

Dumniavoi veti dice, che acea nu e reu. Eu dicu che e reu.

Eu dicu che e reu, che athunci numai jidovi oru fi in Palestina, si apoi dila cine voru lua dobanda. Che Moise nu asa la noi se iei dobanda dela jidani numai dela alti, jidani fhora dobanda, eshu punga fora bhani.

Si apoi pentru-ce? esti miniște Istocu la noi? Nu dhemu noi bani la hunguesci imprumutu? schi incha cu dobbanda pucinu, chu nu eschti de unde se iei mhuItu. Astha nu e vina nostru dachi hungaresci suntu chalicate. Nnu esci se, fiu miniosu Bhade Istoczi, pentru dachi trebue bhani imprumutu nhoi damu si la dimisa. Inche una dreptu este Bhade Gavara Satului, che Kosuth, mai multu nu e Hunguru? Me inchin eu plecaciune dhimithale, se te afu voiosu.

Mendel Bechinigstein.

La o carciuma.

Unu betivu se certă cu cărciumariul ca nu are neci odata vinu vechiu.

— Dar' eu sun de vina, — respunse cărciumariul — ca domnii nu-lu lasi de felu se se invechiasca.

Dobasiulu din Siri'a.

Drrum . . . durrum . . . dum-dum
Se-auda totu omulu bunu:
Că sătul nostru-i vestită,
De cocóne de maritu.

Spre seire si-acomodare
Strigu la toti in gar'a mare:
Că sunt mari si mai mărunte;
Lungi că bradii dela munte;
Betrane, pe capu carunte;
Si altele multe . . . multe . . .

Dar' acum eu nu voiescu
De tôte se ve vorbescu,
Pentru-că pre multe-ar' fi,
Si me temu c'oiu ragusi!

Ve vorbescu dar' de-o cocóna
Pre carea-au luat'o 'n góna
Multi voinici de insuratu,
Dar' ea prinsa nu s'a datu.
Pentru-că erău cismasi,
Er' nu domni si coconasi!

Ast'feliu făta cea vestita,
Cocón'a „Zso Fi“ numita:
A remasu nemaritata,
De sî e betrana făta.

Acum ea merge-a peti,
Si pre juni a amagi:
Dar' ei fugi de ea prea tare,
Si o lasa „făta mare“!

Deci pe mine a remasu,
Se batu dob'a prin orasiu,
Si se strigu in gar'a mare,
Că se-auda fie-care, —
Si se vina in petitu,
La cocón'a de maritu!

Zestrea cu ea-impreunata
O voiu spune-o de-alta data.

Uic'a Terentie m. p.
dobasiu.

CALENDARIUL SATEANULUI ROMANU

pre anul visectu 1889

a esitu de su tipariu, eu urmatoriulu cuprinsu:

I. Partea calendaristica: Date Cronologice pre an. 1880. Serbatorile si alte dile schimbatorie preste anu. Ajunurile (posturile) preste anu. Colea patru anuente puri. Intunecimi in sôre si luna etc. Lunile cu Datulu curentu dupa stilulu vechiu (italianu) si nou (gregorianu), — Suntii si serbatorile Besericiei Resaritene si Apusene: in paralelu unele cu altele. Fasole Lunei si Schimbarile Tempului. Semne de tempu. Terminulu resarirei si apunerei sôrelui. Evangeliele Dominecilor si a Serbatorilor. Genealogia Caseloru domnitore: a Austro-Ungariei si a Statelor de Gente latina. Cronologia — cu deosebita privire la istoria Natiunei romane. Tergurile de tiéra. Tabelele timbreloru.

II. Partea de cefitu (Cartea II din „Biblioteca Sateanului Romanu“): Catra poporului Romanu (poesia.) Unu mormentu (novela.) Ce-ti dorescu eu tie, dulce Romania (poesia.) Cantarea Romaniei. Trecutul, Presentul si Venitorul (poesia.) Mazerichea seu bobusiorulu. Ofstatulu tieranului. Ilie, maestru preste maestri. Nevestesc'a (poesia.) Nevest'a slabă (poesia.) **Cig'a-Mig'a si Trénc'a Flénç'a.** La o carciuma. Prelegeri din carciumaritu. Socotela Jidanului 1. Socotela Jidanului 2. Mangaierea Jidanului. Leul si Vulpe. A cadiutu in ola calcinariulu. Duchuln necurat. Cersitorii Calatori.

III. Adausu: Catalogulu de carti a primei librarii romane din Oravita — a lui J. E. Tieram.

Pretiulu unui exemplariu cu postoportu francatu e **40 cr.**

Alu cinceloa exemplariu se dă gratis.

Calendariu de pariete pre a. visectu 1880.

Pretiulu 15 cr. adaugându 2 cr. portopostala.

Almanachul pentru Haz si Distractie pe anul bisectul 1880 de J. M. a esitu de su tipariu la Bucuresti in Editiunea Tipografiei Dor. P. Cuca si se afia de vendiare la Redactiunea acestui diurnalui in Gherla, exemplariulu cu 20 cr. adausu 5 cr. portopostala. Recomandam citorilor nostri acestu almanachu care cuprinde in sene multe inteleptuni si distractiuni proprietati de-alui „Gur'a Satului“ a la Cocona Chirită . . .

A se adresa la Imprimarii „Georgiu Lazaru“ in Gherla (Szamosújvár).